

Colofon

Stichting Zuidwester biedt ondersteuning aan ruim 1000 mensen met een handicap in Zuid-Holland, Zeeland en West-Brabant.

Dit zijn voornamelijk mensen met een verstandelijke en/of lichamelijke handicap.

Het blad Spraakmaker verschijnt vier keer per jaar en wordt verstuurd naar ouders/verwanten, medewerkers, vrijwilligers, externe relaties en belangstellenden.

Redactie

Joost van den Berg, Communicatie en PR

Alan Fish, regio Midden

Ad van der Leeden, regio Noord

Cor van Nieuwaal, sector EAD

Joop van Son, Communicatie en PR

Gerdien Kik, Communicatie en PR

Annette van der Wulp, Communicatie en PR

Eindredactie

Afdeling Communicatie en PR

Vormgeving, illustraties en opmaak

Joost van den Berg, afdeling Communicatie en PR

Teksten

Afdeling Communicatie en PR

Kees van Rixoord

Drukwerk

De Bondt grafimedia communicatie bv,
Barendrecht

Oplage

4300 exemplaren

Redactieadres

Stichting Zuidwester

Afdeling Communicatie en PR

Postbus 16

3240 AA Middelharnis

Telefoon: 0187 89 8888

Email: spraakmaker@zuidwester.org

Artikelen van lezers zijn altijd welkom, bij voorkeur per email aangeleverd. De redactie heeft het recht om artikelen in te korten, te redigeren of te weigeren. Indien dit laatste het geval is, stellen wij u daar persoonlijk van op de hoogte.

inhoud

Spraakmaker 24

4 - 5

Spraakmakend
Boottocht Spijkenisse
Rabobank cheque
Kerstkaart 2008

6

Zorgmarathon

7

Paardrijden

8

Hollandsdiep

9

Lizanne Aalbers

10- 11

Welbespraakt
Geraline Leusink

12 - 13 - 14

Samenspraak
Marjolein Grünseis
Paulien Bredius
Nella Houkamp

15

15 jaar socio woning

16 - 17

Zeg het ons

18 - 19

Primeur

20 - 21

Bedrijfs maatschappelijk
werk

22

Corry van 't Zelfde

Inleverdatum :

Onderwerpen en artikelen nummer 25

van Spraakmaker: 24 februari 2009

Foto voorkant:
De Roffels bij de opening van Kunstpodium in
Willemstad.

Toespraak

Een nieuw jaar,
een nieuw begin.

Gelukkig Nieuwjaar! Deze wens zullen jullie de afgelopen week vast al vaak hebben gehoord.

Een nieuw jaar, een nieuw begin. Een nieuw begin gaat vaak samen met een verandering. Denk nog maar eens aan "The Millennium" in het jaar 2000 en de invoering van de euro in het jaar 2001. Iedereen maakte zich zorgen over die verandering. Er zou een enorme 'crash' volgen, weet u dat nog?

Maar weet u ook nog wat er gebeurde? Precies ja, niets dus! Sommige nieuwe ontwikkelingen en veranderingen worden zo aangedikt en opgeklopt dat de essentie van de verandering wordt vergeten. Daarom verstijf je en zorg je ervoor dat je op je hoede blijft. Soms vraag je je dan af, "waarom blijft alles niet gewoon zoals het is?" Helaas, veranderingen zijn vaak onontkoombaar.

Maar vergeet niet dat iets nieuws ook heel vaak veel goede en leuke dingen met zich meebrengt. Nieuwe dingen ondernemen vraagt enthousiasme en motivatie, maar ook creativiteit en strategisch denken. Als ik naar mij zelf kijk, vind ik het ook best spannend om aan een nieuwe baan te beginnen. Elk begin is moeilijk, dat weten we volgens mij allemaal. Misschien wel omdat je niet weet waar je aan toe bent en wat het je uiteindelijk oplevert. Toch denk ik dat de kracht van veranderingen in jezelf zit. Om te proberen gevoelens van angst en onzekerheid los te laten en tegen jezelf te zeggen, "kom maar op, ik ben er klaar voor."

In de toekomst kijken kan ik niet. Toch bekijk ik die wel positief. Met mijn collega's van Communicatie & PR durf ik wel een storm of de stroming aan. Want uiteindelijk laat ik dan ook mijn angsten los. En daar ben ik heel blij om want anders had ik nooit zulke leuke en aardige mensen ontmoet. Natuurlijk hoop ik dat we in 2009, vol enthousiasme en levensvreugde, voor onze cliënten en elkaar kunnen blijven zorgen. Gelukkig Nieuwjaar!

Groet Gerdien Kik

De nieuwe Raad van Toezicht is benoemd. Van links naar rechts: De heer Barendregt, mevrouw Schippers, mevrouw Verkerk, de heer Bierens, mevrouw Smith - van Rietschoten.

Spraakmakend

Boottocht Spijkenisse

Al vele jaren krijgt de familieraad van Spijkenisse geld van de stichting "de Brugh" om iets leuks voor de bewoners van Zuidwester te organiseren.

23 september werd voor de vierde keer samen met de dagbesteding een vaartocht georganiseerd.

197 cliënten werden gastvrij ontvangen door de eigenaar van de "Marlina".

Fotografie Leo van Kints

Spraakmakend

Rabobank geeft cheque cadeau

Op maandag 13 september mochten medewerkers en cliënten van de kindwoning aan De Doelen in Breda, een cheque ter waarde van € 9500,- van de Rabobank uit Prinsenbeek in ontvangst nemen.

“Met het prachtige geldbedrag hebben wij

de inrichting van onze nieuwe kindwoningen aan de Doelen in de wijk Princehage kunnen bekostigen”, zegt Jolanda Voorbraak, teamleider wonen bij Zuidwester. “Wij zijn uiteraard ontzettend blij met deze gift. Want door middel van deze meubels, kunnen wij

een woonsituatie aanbieden waar het gezellig is en waar de kinderen zich veilig voelen en zichzelf kunnen zijn. Voorlopig zijn we in elk geval zuinig op de nieuwe spullen. Met schoenen aan op de nieuwe bank? Nee, dat doen we maar niet!” lacht Jolanda.

De kerstkaart 2008 van Zuidwester werd dit jaar geschilderd door Jeroen Gijzen. Hij kreeg in atelier de Kwast in Spijkenisse de eerste kaart van Geraline Leusink en Luc Kenter.

1e SDB Zorgmarathon groot succes !!

Zuidwester heeft met twee teams meege- lopen in de eerste landelijke zorgmarathon die vrijdag 12 september 2008 heeft plaats- gevonden op het Nationaal Sportcentrum Papendal. Na een zonnige warming-up

onder leiding van Arnold Vanderlyde, gaf Gerard Nijboer het startschot voor de esta- fette-marathon. Zodra de eerste lopers de atletiekbaan van Papendal verlaten hadden om het parcours door de bosrijke omgeving

van Papendal te vervolgen, begon het te re- genen, waarna het de rest van de dag niet meer droog geweest is.

Foto SDBF

Een winterse wedloop!

Op 23 november vertrokken een aantal me- dewerkers van woning Anemoon uit Goes naar Tilburg voor de Warandeloop: 10 kilo- meter hardlopen met 3 collega's en 2 fami- lieleden.

"De weersberichten voorspelden niet veel goeds: winterse buien! Maar wie A zegt moet ook B zeggen en we hadden hard getraind. De afdeling communicatie zorgde voor hel- derblauwe t-shirts met op de rug de tekst: Wij zijn Zuidwester. Zo, dat weten ze nu in

Tilburg ook! Met nog 300 hardlopers ston- den we bibberend aan de start, het sneeuw- de steeds harder en de wind maakte het erg koud. Het startschot knalt! Al glibberend en glijdend over het bospad volgden we de meute. Handen blauw van de kou, bijna geen zicht door de sneeuw en waar zijn de kilometer bordjes?"

"Na ongeveer 1 uur waren we allemaal weer binnen en we werden opgevangen door de organisatie met een folie om niet verder af te

koelen. Wat een barre tocht was dit!

We zijn blij dat het achter de rug is en weten niet hoe snel we de natte kleding uit moe- ten trekken. Na afloop nog even lekker friet- jes eten als beloning voor de prestatie.

Onze coach brengt ons weer veilig terug naar Goes en we besluiten; dit doen we ze- ker nog eens!...Toch? Als het weer wat beter is!" aldus de sportievelingen van het team Anemoon.

Foto Anemoon

“Deze activiteit geeft onze dagbesteding echt meerwaarde.”

Door Gerdien Kik

Vandaag is het zo ver. Het is weer donderdag, dus dat betekent een tripje naar Manege Oostmoer in Stad aan't Haringvliet om te gaan paardrijden. Sinds 1 oktober 2008 bezoekt een groep van dagbestedingslocatie De Akelei in Dirksland één keer in de twee weken de manege die, prachtig gelegen in de polder, de ideale plek is voor het beoefenen van alle takken van de paardensport. Zo ook voor de cliënten van Zuidwester.

Het idee om te gaan paardrijden met de cliënten van De Akelei is ontstaan bij Claudia van Wijk. Claudia is teamleidster bij de Akelei en Nollestee in Dirksland: "Ik wilde graag iets extra's kunnen bieden aan cliënten die hier dagbesteding krijgen aangeboden. Vandaar het idee om met paardrijden te starten." De groep die vandaag gaat paardrijden bestaat uit: Mariëlle Jansen, Johan Kleijweg, Henny Simons, Yvonne van Arkel, Ron van Dam, Laurence Meijer en Cor Kleijburg. Zij genieten duidelijk van de geuren in de manege, bewegingen en de liefde van de paarden. Vanuit de Akelei gaan er altijd twee mede-

werkers mee. Eén van de vaste begeleiders is dagbestedingmedewerkster Esther Bongerman: "Ik weet veel van paarden, zelf rijd ik elke dag op mijn eigen paard."

De beweging, de ontspanning

De groep wordt opgesplitst. Eerst drinken een aantal bewoners samen een kop koffie of thee. Dan kijken ze naar de anderen die al met de paarden in de bak mogen stappen. Er zijn volop vrijwilligers aanwezig die de cliënten en de begeleiders helpen om de les zo aangenaam mogelijk te maken. Deze vrijwilligers zijn door de manege zelf aangehouden. De vrijwilligers zijn dan ook enthousiast. Samen stappen ze in de bak. De paarden worden voor de opstapbak gezet en onder begeleiding van de vrijwilligers en Esther wordt Henny te paard geholpen. Ron van Dam kijkt vanuit de kantine op de bak: "Ik vind het leuk en ik mag altijd op mijn eigen paard. Hij heet Simor. We mogen ook helpen met het borstelen van de paarden. Samen met de begeleiding halen we de paarden uit de stal."

Creativiteit

Manege Oostmoer heeft speciaal een opstapplaats, een grote kist waar je kunt opstappen, voor de cliënten laten maken. En ook dragen de cliënten aangepaste caps. Er is aan alles gedacht. Erwin Struik van Manege Oostmoer verteld dat er elke week cliënten van Zuidwester komen rijden. Daarom heeft de manege in speciale middelen geïnvesteerd. Er zijn hulpteugels en beugels aangeschaft om te zorgen dat de cliënten het paardrijden nog beter kunnen beleven en – ook heel belangrijk – veilig beleven. "Met de Manege hebben we een vaste prijs afgesproken, en die betalen per keer. Dit bedrag is verdeeld onder de paardrijders. Voor een leuke prijs, hebben deze cliënten een onvergetelijke ochtend," zegt Claudia. "Ik ben er dan ook erg trots op dat we in de moeilijke tijd die we achter de rug hebben, deze activiteit voor onze cliënten hebben kunnen opzetten. We hebben het dan toch maar gedaan! Binnen Zuidwester heerst soms het idee dat er niets meer kan, maar met een beetje creativiteit en flexibiliteit van de medewerkers kan er echt een heleboel," besluit Claudia stellig.

Winnaar teamactie “Zijn jullie het?”

“Alle stemmers op Hollands Diep 31 hartelijk bedankt!”

De Klankbordgroep organiseerde in de zomermaanden van 2008 een actie waarbij op zoek werd gegaan naar het team van Zuidwester. Na een korte verkiezingsronde waarbij alle medewerkers hun stem konden uitbrengen op de genomineerde teams, werd de prijswinnaar bekend gemaakt: het team Hollands Diep 31 uit Middelharnis mag zich een jaar lang HET TEAM van Zuidwester noemen. Inmiddels zijn de voorbereidingen voor een nieuwe verkiezing gestart. Om te er achter te komen wat je als team moet doen om te winnen, volgt hier een reactie van het winnende team.

“We moeten bekennen dat we eigenlijk niet zoveel bijzonders gedaan hebben. We kunnen nu al onze kwaliteiten op gaan noemen en zeggen dat we zo ontzettend professioneel zijn, maar daar zit natuurlijk niemand op te wachten, want bij Zuidwester werken alleen maar professionals, toch? Blijft de vraag waarom wij het nu zijn geworden? Ten eerste omdat we tijd hadden, want met onze werkdruk valt het best mee, om eens op het intranet te kijken: onze aandacht werd gevestigd op de bloem en de woorden “het leukste team”. Om eerlijk te zijn dachten we dat er bij het aanklikken van “het leukste

team” meteen al een foto van ons team zou verschijnen, maar dat bleek toch een vergissing. Ook wij moesten ons team eerst nog opgeven en vervolgens moest het promoten voor het werven van stemmen beginnen. Dit gegeven deed ons even schrikken, want hoe promoot je jezelf nu? Onze bescheidenheid werd echter al heel snel in een hoekje geduwd en we besloten gewoon mee te doen. Dus maar eens een foto opzoeken waarop iedereen zou kunnen zien dat we vaak met elkaar en geregeld ook óm elkaar lachen. Vervolgens hebben we met elkaar bekeken wat een foto nu zoal uitdraagt. Na vele foto’s te hebben gezien en een paar uurtjes vrije tijd en wijntjes verder, hebben we uiteindelijk één van de vele leuke foto’s uitgekozen en de tekst erbij gezet die op kwam borrelen na de borrel: niet zo erg overdacht dus, maar wel recht uit ons hart. Vervolgens alles opgestuurd en zodoende waren we “in de race”. Toen we genomineerd waren, was het weer even onszelf promoten. Dat zit niet echt in onze aard, maar het bleek toch te werken. Wat mails, wat telefoontjes en wat affiches verder, was het maar afwachten geblazen. We kregen hele leuke reacties van diverse mensen. Ook reacties van mensen, waaruit bleek, dat ze niet zoveel begrepen van de

“teamactie”. Waarschijnlijk hebben deze collega’s het echt te druk om af en toe op intranet te kijken: we leven met jullie mee! En dan het verlossende telefoontje van een collega op 6 oktober Snel, met toch een beetje kloppend hart, naar de woning. Zou het toch echt zijn? Jawel hoor! Klokslag 12.00 uur werden we naar buiten geroepen en begroet en gefeliciteerd met een immens grote en overheerlijke taart, een fles champagne, een oorkonde, een wisselbokaal en een beeldje met daarop “1e prijs”. Ze hadden zelfs geregeld dat de sirene uit het dorp afging voor ons. Nou, dan voel je je toch echt een ster hoor! Toen lekker smullen. Een aantal buurcollega’s en buurtbewoners hielpen ons met het opeten van de taart en het restje champagne wat overgebleven was, nadat een buurtje de fles aan de mond had gezet, dat was even heel gezellig. En dan gaan we ons nu voorbereiden op een teamuitje. We gaan ervan uit dat we ook dan weer een superleuke dag hebben en we zullen uiteraard daarna verslag uitbrengen. Waarschijnlijk zal ons dit een hoop concurrentie brengen voor de teamactie van 2009 durven jullie het aan? Allemaal veel werkplezier toegewenst in het komende jaar!

Uitgesproken Lizanne Aalbers

“Ik heb een hekel aan vroeg opstaan!”

Door Joop van Son

Het is altijd leuk om in een woning van Zuidwester op visite te gaan. En dat geldt ook voor nummer 18 aan de Schoolstraat in Hellevoetsluis. En zeker als je dan door Elize Aalbers met een lekker bakkie koffie wordt verwelkomt. Elize wil graag vertellen over haar leven, het wonen bij Zuidwester.

“Ik ben hier met mijn zestiende jaar komen wonen. Ik ben nu 23, dus ik woon hier intussen zeven jaar. Ik heb het hier prima naar mijn zin, ik kan het goed vinden met mijn huisgenoten. Ik heb een fijne eigen kamer. Daar kan ik lekker rustig naar een film kijken. Ik heb aardig wat DVD's. Films van Barbie, en van K3. Maar meestal kijk ik na het eten nog TV in de huiskamer: Goede tijden Slechte tijden. En dan op tijd naar bed, want de volgende morgen moet ik weer vroeg op.

Dat is eigenlijk het enige waar ik een hekel aan heb. Het duurt vaak wel even voor ik mijn ogen helemaal open heb!” lacht Elize. “Maar ja, dat moet nu eenmaal. Ik wil ook op tijd op de dagbesteding zijn. Vandaag heb ik met hout gewerkt. Ik heb deurhangers geverfd. Op andere dagen moet ik soms ook schuren. We maken vaak mooie dingen, zoals kerstversieringen en andere dingen. Elke donderdag ga ik naar het zwembad in Spijkenisse. Zwemmen is mijn hobby. Ik heb eerst zwemles gehad, maar nu vind ik zelf dat ik best goed kan zwemmen. Samen met mijn zwemvrienden Fred en Kees gaan we met de rolstoelbus naar Spijkenisse, verkleeden, een uur lekker zwemmen, afdrogen en weer omkleden, en dan weer terug. Dan zijn we de hele middag weg geweest!”

“Ik houd ook erg van winkelen. Zaterdags in de Struytse Hoek. Als ik genoeg geld heb

koop ik dan nieuwe films van K3.

Maar het aller-leukst is het in de weekenden, want dan ga ik naar mijn vader, moeder en broer. Die wonen in Vlaardingen. En elk jaar ga ik met mijn vader en moeder met vakantie. We gaan dan naar een vakantie-huisje. Verleden jaar waren we bijvoorbeeld in Bruinisse, daarvoor in Hoogerheide. Dan gaan we bij de Albert Heijn boodschappen doen voor het eten. Mamma kookt dan, en dan lekker eten. Soms gaan we gourmetten. Dat vind ik lekker en heel gezellig. In de kerstvakantie, ben ik ook naar mijn familie in Vlaardingen geweest. En met de jaarwisseling bleef ik natuurlijk op. Met mijn vader heb ik tot één uur naar het vuurwerk gekeken”.

Welbespraak

Bestuurder Geraline Leusink:

‘De zorg en ondersteuning rond de cliënt is warm, gemotiveerd en hartelijk’

Door Kees van Rixoord

Sinds 1 juli 2008 is Geraline Leusink, naast Luc Kenter, bestuurder van Zuidwester. “De laatste twee jaar heeft Zuidwester het bestaansrecht bewezen, in financieel opzicht. Na een periode van crisis is nu de tijd aangebroken om de cliënt weer centraal te stellen. Want Zuidwester is er immers in de eerste plaats ten behoeve van de cliënten. Wat wij in de afgelopen jaren geleerd hebben is, dat de zorg en ondersteuning die wij bieden plaats moet vinden binnen de financiële kaders, het geld dat we beschikbaar hebben. Dit vraagt keuzes die goed gemotiveerd moeten worden. Het is een uitdaging die we met elkaar aangaan, samen met de cliënten en hun ouders of verwanten.”

Geraline Leusink is geen onbekende in de zorg. Ze was verpleegkundige en werkte als zodanig ook in de gehandicaptenzorg.

“In 1988 ging ik medicijnen studeren. Na het afronden van deze studie ben ik als huisarts aan de slag gegaan en werd ik directeur van een gezondheidszorginstelling: een diagnostisch centrum in Den Bosch. In de tussentijd promoveerde ik op een onderzoek op het gebied van osteoporose, dit is botontkalking. Later volgde ik een opleiding business administration in de gezondheidszorg aan de Erasmus Universiteit Rotterdam. De affiniteit met de gezondheidszorg zat er al van kinds af aan in; toen ik heel klein was wilde ik al dokter worden”, vertelt Geraline. “Als huisarts kun je op microniveau iets voor anderen betekenen. Dat geeft veel voldoening. Nu ben ik meer organisatorisch bezig, op meso- of macroniveau. Maar ook nu kan ik iets voor anderen betekenen, zij het wellicht wat minder direct. Vroeger had ik te maken met patiënten, nu met cliënten.”

Uitdaging

“Toen ik mijn opleiding in Rotterdam had afgerond, kon ik kiezen uit verschillende banen. Ik koos voor Zuidwester, omdat het een organisatie was die van ver moest komen door de financiële problematiek. Hierdoor had de zorg en ondersteuning van de cliënten niet altijd de aandacht gekregen die het verdiende. Ik vind het een uitdaging om, binnen de kaders en de wettelijke mogelijkheden, de zorg aan cliënten te optimaliseren, juist ook vanuit mijn ervaring als verpleegkundige. Tja, ik kies nu eenmaal niet altijd voor ‘gemakkelijk’. In een uitdaging als Zuidwester kan ik meer van mezelf stoppen.”

“En een uitdaging is het zeker”, vervolgt Geraline. “We krijgen te maken met steeds strengere richtlijnen; de financiering volgens het systeem van zorgzwaartepakketten (ZZP). Hiernaast is Zuidwester een organisa-

Welzijn

tie die er financieel niet zo rooskleurig voor stond. Nu het echter beter gaat, kunnen we ons op de toekomst richten. Belangrijke thema's zijn de kwaliteit van wonen, zorg en dienstverlening. Kwaliteit van bestaan, kortom. Daar komt een gedrags- of cultuuromslag bij kijken: van zorgen voor naar zorgen dát. Van aanbod- naar vraaggestuurd."

Kennismaking

Wat Geraline opviel tijdens haar kennismakingsronde na haar aantreden binnen Zuidwester, was dat de medewerkers hun werk

inventarisaties geweest rond dit onderwerp. Vanuit deze goede dingen uit het verleden, wil ik graag samen met de cliënten, ouders én de organisatie het veranderproces verder vorm gaan geven. Een goede balans hierin is nodig. Tijdens de ouderavonden kregen we een aantal aanbevelingen.

Voor de kwaliteit van bestaan is met name het lichamelijke welbevinden, het geestelijk welzijn, de persoonlijke ontwikkeling en sociale en emotionele veiligheid het belangrijkste. Dat gaan we nu concreet maken."

beperkingen. Vast staat in elk geval dat we ons hierbij met name ook moeten focussen op de doelgroep cliënten met een ernstige of meervoudige verstandelijke beperking."

Het proces dat onder leiding van Geraline ("Ik geleid, bewaak, voer aan") is ingezet, is een proces dat enige tijd zal duren.

De verwachting is dat de optimalisering binnen één of twee jaar gerealiseerd zal zijn en dan geldt als een standaard binnen de organisatie.

Naast dit belangrijke onderwerp houdt Geraline Leusink zich, als bestuurder, ook

met veel inzet uitvoeren. "De zorg rondom de cliënt is warm, gemotiveerd en hartelijk. Iedereen gaat ervoor. Ik zie het hierbij als bestuurder als mijn taak om de wensen van cliënten en hun ouders en verwanten ouders en de professionele organisatie nog beter op elkaar afstemmen. Binnen kaders waar ook Zuidwester zich aan moet houden, de zorg en dienstverlening optimaliseren. In het managementteam hebben we afspraken gemaakt om dat het komende jaar vorm te geven. Hiertoe was wat mij betreft een eerstvolgende stap, na overleg met de Centrale Cliëntenraad, het organiseren van informatie bijeenkomsten voor ouders en verwanten. Ik wil ook van hen horen wat zij belangrijk vinden als het gaat om de kwaliteit van bestaan. Wij hebben daarover ideeën, maar we willen ook weten wat ouders en verwanten er van vinden. In het verleden zijn er natuurlijk al verschillende

Cliëntonderzoek

Naast de mening van de ouders, stelde Zuidwester zich ook op de hoogte van de ideeën van de cliënten op dit gebied. Dat gebeurde door middel van een cliëntonderzoek: Zeg Het Ons. We hebben dit onderzoek nu in drie regio's gedaan. Als aandachtsgebieden kwamen daaruit: persoonlijke ontwikkeling, veiligheid, zelfbepaling en opleiding", aldus Geraline Leusink. "De informatie van de cliënten en de aanbevelingen van de ouders leggen we naast onze visie. Begin van dit jaar willen we een conferentie organiseren voor een dwarsdoorsnede van de organisatie. Van elk niveau zijn er medewerkers aanwezig om concrete voorbeelden te formuleren en daar komend jaar mee aan de slag te gaan." Geraline legt voor de volledigheid uit wat de visie van Zuidwester zelf is. In het kort: "Heel duidelijk focussen op de mogelijkheden van de cliënt en niet op zijn

bezig met kwaliteit, de strategie en de toekomst van Zuidwester, het maken van keuzes die daarbij komen kijken, evenals het inrichten van de organisatie. Ook vallen de behandelaars van Zuidwester onder haar verantwoordelijkheid.

Geraline Leusink woont in Breda met haar man en twee dochters (9 en 11 jaar). In haar schaarse vrije tijd doet ze graag aan sport, vooral tennis en roeien (dames 8). "In de ochtend om acht uur op het water: zo mooi en stil... heerlijk, ook om goed na te denken."

Marjolein Grünseis:

“Met een warm zakelijk hart”

Sinds wanneer werk je bij Zuidwester?

“In 1991 liep ik voor de opleiding MDGO AW een half jaar stage op (toen nog paviljoen) de Schouw. En dat beviel me prima. Toen ik klaar was met deze opleiding heb ik gesolliciteerd naar een plaats in de opleiding bij Zuidwester. In 1992 werd ik leerling Z verpleegkundige bij de Hoeker op Hernesseroord. Toen in 1994 de sociowoningen in Brielle geopend werden, ben ik daar gaan werken. In 1999 ging ik met zwangerschapsverlof en in februari 2000 kwam ik weer terug. Maar nu als teamleidster op de Schoolstraat in Hellevoetsluis. Toen in 2006 de woningen in Carnisselande in Barendrecht geopend werden, ben ik daar begonnen als teamleidster. In deze laatste baan ging ik steeds meer aanhikken tegen de reistijd en de files. Er was steeds minder tijd voor de privé-situatie! Toen de gelegenheid zich voordeed, in juli 2007, ben ik overgestapt naar de Thorbeckelaan in Spijkenisse en daar heb ik het goed naar mijn zin.”

Wat houdt je baan precies in?

“Als teamleider bewaak je de organisatie, zorg je ervoor dat het team goed blijft draaien. Je faciliteert de medewerkers, zodat zij optimaal hun werk kunnen doen: met een warm zakelijk hart de cliënten begeleiden en verzorgen.”

Als je deze baan/opleiding niet had, wat voor werk zou je dan willen doen?

“Ik heb een heel fijne hobby. Daar zou ik wel meer mee willen doen: scrapbook. Scrap-

boeken is het creatief inplakken van foto's. Maar scrapboeken is meer dan een plaatje tussen de foto's plakken of een tekstje erbij zetten. Bij een echte scrapbooker begint het scrappen al bij het nemen van de foto's. Je bepaalt welke foto's leuk zijn in een scrapbook en welke niet. Met de foto's in de hand ga je op zoek naar achtergrondpapier. Er worden meerdere velletjes bij de foto gehouden en uiteindelijk maak je een keuze. Vaak worden meerdere kleuren of patronen gecombineerd. En dan moet je bepalen wat voor versieringen er op de lay-out komen. Dan wordt er eventueel een titel bepaald en/of een tekst toegevoegd aan de lay-out. Samen met een vriendin – zij heeft de luxe van een eigen ruimte om te scrapboeken, materiaal te bewaren en mensen te ontvangen – ben ik zo'n twee avonden per week bezig met begeleiden en scholen van geïnteresseerden. En uiteraard maak ik mijn eigen albums. Met name voor mijn dochter zorg ik voor een overzicht van wat er gebeurt in haar leven. Dat kan nog wel eens tot absurde situaties leiden. Bijvoorbeeld toen ze viel en er een tand door haar lip ging. Haar kin en hals onder het bloed, zij overstuur, maar eerst een foto, dan pas de pleister. Ik zou hier best een paar dagen per week mee bezig willen zijn.”

Ben je verliefd verloofd getrouwd? Heb je kinderen?

“Ik ben getrouwd, heb een dochter en een hond.”

Als je een jaar verlof kreeg, wat zou je dan gaan doen?

“Als ik een jaar doorbetaald verlof kreeg zou ik al mijn energie in mijn gezin, mijn huis, mijn hond en mijn hobby steken. En dan zou blijken dat ik dat geen jaar volhoud.”

Wat zou je doen als je minister-president van Nederland zou zijn?

“Als ik het voor het zeggen had, dan zou ik ervoor zorgen dat er (veel) meer ondersteuning komt voor het basisonderwijs. Daar begint (naast de opvoeding thuis) de vorming van mensen. En nu mijn dochter op de basisschool zit, merk ik hoe weinig de leerkrachten daar aan toe komen. Dat zou dus veranderen.”

Geld maakt gelukkig?

“Geld maakt niet gelukkig. Maar je bent natuurlijk wel gelukkig als je niet wakker hoeft te liggen van de (geld)zorgen.”

Van welk bedrijf zou je directeur willen zijn?

“Tegen de cliënten zeg ik wel eens dat ik directeur zou willen zijn van de Marsfabriek of de Nutsfabriek. Maar ik ben helemaal niet zo'n type voor een directeursfunctie, dus daar moet ik maar over blijven dromen.”

Wie nomineer je voor een volgend interview?

“Nelleke Usmany. Zij is nu teamleidster in Carnisselande.”

Paulien Bredius:

“Houden van puurheid”

Sinds wanneer werk je bij Zuidwester?

“Op 1 november 1991 ben ik in dienst gekomen. Dat was in eerste instantie best nog lastig. Op mijn sollicitatiebrief werd ik afgewezen. Ik vond het maar vreemd dat ze me afwezen op een geschreven brief, de zorg is ten slotte mensenwerk. Ik was van mening dat ze pas konden zeggen of ik wel of niet geschikt zou zijn wanneer ze me in levensden lijve hadden gezien en gesproken. Ik heb gebeld en dat gezegd. En ook gezegd dat als ik niet voor een gesprek uitgenodigd zou worden, ik drie keer per week zou gaan bellen. En zie, ik kreeg een uitnodiging voor een gesprek en werd terstond aangenomen. Ik had net de opleiding MDGO-AW afgerond en in het kader van de functiedifferentiatie had ik de gevraagde papieren. Ik kon als medewerker 2e functieniveau, nu bekend als ondersteunend medewerker wonen, aan de slag. Tijdens mijn loopbaan bij Zuidwester heb ik op verschillende werkplekken gewerkt. Ik geloof dat ik om de anderhalf jaar overstapte naar een andere woning.

Op een gegeven moment werd de vestiging in Oud-Beijerland geopend en omdat ik in de Hoeksche Waard ben opgegroeid, was dat een mooie kans om dichterbij huis te gaan werken. Ik ben begonnen op de Kloosring en na zo'n anderhalf jaar ben ik naar de Van Schendelstraat gegaan. Gesteund door de vele ervaringen die ik in de praktijk had opgedaan, heb ik op een gegeven moment gesolliciteerd als coördinator van het logeershuis in Oud-Beijerland. Ik werd aangenomen en mocht het voormalige logeershuis aan de Pieter de Hooglaan opzetten. Dit was een ontzettend leuk project.

Toen het logeershuis draaide kreeg ik steeds meer de drang om weer terug te gaan naar de Van Schendelstraat; ik miste de cliënten enorm. Gelukkig was er een vacature als me-

dewerker wonen en kon ik weer op mij oude stekkie terecht.

Op de één of andere manier bleef het teamleiderschap op mijn pad komen. Ik werd teamleidster over drie woningen: een bijzondere waardevolle periode waar ik met veel voldoening op kan terugkijken. Ik heb in deze periode ontzettend veel ervaring op mogen doen en veel geleerd over het reilen en zeilen van de organisatie.

De prettigste tijd heb ik ervaren toen Matt de Deugd werd aangenomen als direct leidinggevende. Samen met de teamleiders en Matt vormden we naar mijn mening een team zoals een team hoort te zijn. Niet zeuren, elkaars krachten bundelen en gaan!

Ik heb veel geleerd van Matt, hij gaf mij het gevoel een waardevolle aanvulling te zijn binnen het team, ik ben hem daar erg dankbaar voor.

Ondanks het hechte team kreeg ik begin januari dit jaar weer de kriebels en zocht ik uit waar dit vandaan kwam. Tijdens mijn innerlijke speurtocht kwam ik erachter dat het teamleiderschap steeds meer een kantoorbaan werd; ik had niet meer het gevoel direct met de cliënten bezig te zijn. Ook het werken van 9.00 tot 17.00 uur brak me op, ik ben meer een onregelmatige werker.

Ik besloot het teamleiderschap stop te zetten en terug op de werkvloer te gaan, een beslissing waar ik nog steeds achter sta. Ik beleef enorm veel voldoening aan het ondersteunen van de cliënten aan de Van Schendelstraat. En ook het gevoel meer vrije tijd te hebben, door de onregelmatige werktijden, is een pluspunt.

Het mooie aan het werken binnen Zuidwester is dat ik, ondanks mijn wispelturig karakter en de hang naar meer of anders, altijd serieus ben genomen en mezelf heb kunnen ontwikkelen.”

Wat doe je in je vrije tijd?

“Ik speel toneel bij het Theatercollectief Hoeksche Waard. Ik werk nu mee aan de derde productie, dit jaar brengen we het stuk Peer Gynt op de planken. In juni hebben we de uitvoeringen. Dus maak ik meteen maar even gebruik van de gelegenheid om de boel te promoten! Wil je meer over deze productie weten of wil je kaarten reserveren, mail dan naar pbredius@gmail.com.

Na de eerste productie dacht ik: dat nooit meer. Meedoen in een theatercollectief vraagt erg veel discipline: elke donderdagavond en tegen het eind drie keer per week oefenen. En dan de voorstellingen. We begonnen met zeven, dat zijn er inmiddels negen. Steeds in Nieuw-Beijerland, en steeds volle zalen. We doen alles zelf, muziek maken, decors bouwen, kleding maken, filmmateriaal maken. Het is echt ‘totaaltheater’. Heerlijk om te doen! Tijdens het instuderen en het spelen van een rol kom je geregeld jezelf tegen. Ik zou iedereen aanraden om toneel te gaan spelen, het is een echte verrijking.”

Van welke muziek houd je?

“Verder Ik luister graag naar Radio 2. Omdat daar fijne muziek gedraaid wordt en vanwege de beschaafde sfeer: niet schreeuwerig of oppervlakkig.”

Wat kan je in mensen vreselijk ergeren?

“Zoals het affiche van Loesje zegt: DISCUSSIE: willen jullie niet allemaal door elkaar heen luisteren. Ook vind ik het vervelend dat mensen vaak bezig zijn met de tekortkomingen van anderen. Kijk liever naar het positieve en houd je op het negatieve vlak wat meer met jezelf bezig; er is nog genoeg te verbeteren in je eigen ik.”

Waar krijg je kippenvel van?

“'s Morgens vroeg, als ik naar mijn werk fiets, het nog stil is, ik de dauw boven de grond zie en daarboven de wilgjes: zo sprookjesachtig. Van het ontwaken van de dieren op de kinderboerderij, en van gepassioneerde mensen. Ik hou gewoon van puurheid in de natuur, de dieren en de mensen.”

Wie nomineer je voor een volgend interview?

“Ik nomineer Erna van Es voor het volgende interview. Ik ben benieuwd hoe het met haar is. Erna is een oud-collega aan wie ik nog veel denk, omdat ik het een heel fijn mens vind.”

Nella Houkamp:

“Geen bureaucratie!”

Sinds wanneer werk je bij Zuidwester?

“Ik ben in 1973 bij Hernesseroord begonnen. Hernesseroord was net gestart en nog aan het opbouwen. Eén voor één werden woningen, toen nog paviljoens, geopend. Ik ging van de ene net geopende woning naar de andere. Na een tijdje ben ik activiteitenbegeleider geworden. Ik heb toen een speelklas opgezet, een bakgroep, een boodschappengroep en een groep die dagelijks overal de lege flessen ophaalde.

In 1992 ben ik met mijn toenmalige partner naar Duitsland verhuisd. We hadden inmiddels een zoon, in Duitsland kwam er ook nog een dochter bij. In 1996 kwam ik met de beide kinderen terug naar Nederland. Het avontuur Duitsland was mislukt. We kwamen tijdens ons verblijf daar regelmatig naar Nederland; in Bruinisse hadden we een vakantiewoning. Dat kwam goed uit, ik ben daar met de kinderen ingetrokken. Van daaruit kreeg ik weer een woning in Bruinisse. Het was een bizar drukke tijd: twee kinderen, toen nog 2 en 4 jaar, een huis opknappen – ik was absoluut niet in de gelegenheid om een baan te zoeken. Toen de kinderen eenmaal op school zaten ben ik onderwijsassistente geworden. Ik begeleidde op de basisschool een meisje met een verstandelijke beperking. Daarna ben ik weer bij Zuidwester gaan werken, bij atelier Walk Inn in Goes.”

Wat is het leukste, het interessantste aan je werk? En wat is het minst leuke?

“Ik vind de contacten die ik heb met deelnemers heerlijk. Ze zijn allemaal op hun eigen manier uniek. Het meest interessante in mijn werk vind ik het zoeken naar de juiste insteek, om van daaruit de deelnemer de bijpassende techniek van de activiteit aan te

bieden en waar mogelijk aan te leren. Mijn hobby's liggen op het creatieve vlak, vandaar dat ik het werken in het ambachtelijk atelier Walk Inn heel leuk vind. Het minst leuke van mijn werk vind ik de almaar meer toenemende bureaucratie. Er zijn steeds meer 'overheaduren' nodig. Dat vind ik echt heel erg.”

Wat verbaast je het meest binnen Zuidwester?

“Het verbaast mij dat er zo weinig eenheid is in de winkelketen van Zuidwester. Bij andere instellingen of bedrijven met meerdere winkels weet je gelijk als je, waar dan ook, een winkel binnenstapt bij welke instelling of welk bedrijf je bent. Ze zijn herkenbaar. Dat mis ik bij Zuidwester.”

Wat zou je graag willen veranderen binnen de organisatie?

“Een afdeling op Schouwen-Duiveland zou Zuidwester meer bekendheid geven. Verder lijkt het mij goed dat wij als medewerkers weten welk budget we te besteden hebben. Voor hoeveel geld kunnen we bijvoorbeeld materialen kopen? Als we dat weten kunnen we zelf ook meedenken. Werken met begrotingen heb ik tijdens mijn periode in Hernesseroord als leerzaam en nuttig ervaren.”

Ben je verliefd verloofd getrouwd? Heb je kinderen?

“Ik heb geen partner. Wel twee kinderen waar ik hartstikke trots op ben: pubers van 14 en 16 jaar.”

Op welke plek buiten Nederland zou je een jaar willen wonen?

“Dat is duidelijk Nieuw-Zeeland. Mijn nichtje

is daar geruime tijd geweest en hield een weblog bij. Het lijkt me fantastisch daar. Op een andere manier lijkt Peru me ook prachtig. Maar dat is meer vanwege de cultuur, het gebruikmaken van natuurkrachten, wat me fascineert. Jammer dat je daar beter niet heen kunt gaan vanwege de corruptie en misdaad.”

Als je vandaag opeens alles zou durven, wat zou je dan als eerste doen?

“Duiken. Dat zou ik graag willen kunnen. Maar je hoort zo vaak over ongevallen bij het duiken... Misschien, als ik geen kinderen had, zou ik het wagen, maar nu neem ik dat risico niet.”

Wat is je slechtste eigenschap?

“Ik reageer soms veel te snel. Ik trek dan mijn conclusie nog voordat een ander is uitgesproken. En dat zijn dan dus vaak verkeerde conclusies.”

Van welke beroemdheid greep de dood je het meest aan?

“De moord op J.F. Kennedy. Eerst het feit dat de president van Amerika zomaar doodgeschoten wordt. Daarna wordt de dader weer doodgeschoten en ontstaan er allerlei complottheorieën: wie heeft het gedaan, en wie zat er uiteindelijk achter, enzovoorts enzovoorts. Dat iemand wordt doodgeschoten, juist omdat hij zulke goede ideeën had.”

In welke andere periode had je graag geleefd?

“Ik zou niet in een andere periode geleefd willen hebben, maar ik zou wel willen dat ik sommige dingen over mocht doen. Ik zou dan naar de kunstacademie gaan en afstuderen als industrieel vormgever.”

Wat was je slechtste beslissing?

“In Duitsland gaan wonen. Oftewel: op een cruciale leeftijd verkassen.”

Wat was je angstigste moment?

“Ik reed 's avonds naar huis en zag dat er een ongeluk gebeurd was met een scooter. Net zo'n scooter als mijn zoon heeft. Er waren mensen aan het helpen, dus ik ben heel hard naar huis gereden en heb onmiddellijk gebeld. En gelukkig, het was niet mijn zoon.”

Wie nomineer je voor eend interview?

“Coby bij de Vaate. Zij is pas afgestuurd SPW3 en dus een beginner in de zorg. Dit in tegenstelling tot mijzelf, ik ben een oudgediende.”

Feest bij jarige sociowoning in Oude-Tonge

‘Wij zijn een deel van de samenleving’

Door Gerdien Kik

In november bestond de sociowoning in Oude Tonge vijftien jaar en dat was reden voor een feestje! De woning, gebouwd in de jaren negentig, is gelegen in het centrum van Oude-Tonge. De Doelenstraat 1B en 1C zijn appartementen en hebben allebei een eigen keuken en douche. De omliggende wijk is lekker rustig en groen; er is weinig verkeer. De winkels en het openbaar vervoer liggen voor de bewoners op loopafstand.

De sociowoning aan de Doelenstraat in Oude Tonge telt twee groepen: groep 1A en 1D. En ondanks de fijne woonomgeving, hebben de bewoners veel activiteiten buitenshuis. Niek is werkzaam op het gemeentehuis en zit op judo. Christl is een fanatieke sportster en doet aan fitness en yoga. Wim Both en Nellië werken in Ebbe en Vloed. Bianca is een frequente bezoeker van de bibliotheek en

Jan speelt graag accordeonmuziek vanaf de brandtrap. De bewoners van 1D zijn regelmatig op de voetbalwei te vinden om de prestaties van DBGC te bekijken. “De bewoners zijn een deel van de samenleving in Oude-Tonge. Ze nemen dan ook actief deel aan allerlei activiteiten in de gemeente”, zegt begeleidster wonen Marieke Versluis trots.

Albert Heijn in Oude-Tonge

Dorpsgenoten maken altijd graag een praatje met de bewoners zoals bijvoorbeeld tijdens het boodschappen doen bij de Albert Heijn. De Albert Heijn in Oude-Tonge is dan ook een belangrijke plek voor de bewoners. Maar niet alleen vanwege de sociale contacten. In oktober won de moeder van Frans, mevrouw Braber, één minuut gratis winkelen. Zij verzamelde hiermee een boodschappenkar vol lekkers, ter waarde van 750 euro bij elkaar!

Een feestje!

Omdat de woning in november 2008 vijftien jaar bestond hebben de bewoners en begeleiders een feestje gevierd. Eerst gingen ze uit eten in Restaurant De Grevelingen op de Grevelingendam. Daarna was er een receptie voor ouders, verwanten, vrienden en begeleiders van Zuidwester. De opkomst was groot en iedereen kreeg mooie cadeaus. Ook de wethouder van Oostflakkee, mevrouw Petra 't Hoen, was aanwezig. Ze luisterde het feest op met een toespraak. “Het was erg leuk”, zegt Bep Sebregts, begeleidster van Zuidwester. “De bewoners hebben enorm genoten”, voegt Marieke Versluis toe. “We worden echt geaccepteerd in de Flakkeese samenleving. Op naar de volgende vijftien jaar!”

Zeg Het Ons!

Zeg het ons bijeenkomst Spijkenisse maart 2006

In de afgelopen jaren is er binnen Zuidwester een klanttevredenheidsonderzoek gehouden in het kader van Zeg het Ons! Tijdens dit onderzoek, dat wordt ondersteund en begeleid door de Landelijke Federatie Belangen Verenigingen (LFB), worden cliënten geïnterviewd door andere mensen met een verstandelijke beperking. Het onderzoek voldoet aan de eisen die de Harmonisatie Kwaliteitsbeoordeling in de Zorgsector (HKZ) stelt aan cliëntpeilingen.

Zeg Het Ons is gebaseerd op de Amerikaanse methode Ask Me. Via een gestructureerde vragenlijst krijgen de geïnterviewde cliënten 48 vragen over wonen, contacten buitenshuis, werk en dagbesteding. Maar ook over de mogelijkheden om zelf te kunnen kiezen, over gevoelens en persoonlijke ontwikkeling.

Het onderzoek telt twee belangrijke uitgangspunten:

- Mensen met een beperking weten zelf het beste waar de kansen liggen om de kwaliteit van hun bestaan te verbeteren en hoe dat het beste kan gebeuren.

- Kwaliteit van leven van cliënten kun je het beste verbeteren door alle relevante betrokkenen te motiveren om daaraan te werken, maar vooral door mensen met een beperking zelf actief te betrekken.

Eerst worden mensen met een beperking geselecteerd. Zij krijgen een speciale training om de interviews te houden. Het is de bedoeling dat de interviewers en de geïnterviewden elkaar niet kennen.

De interviewers nemen met zijn tweeën een interview af. De één stelt de vragen, terwijl de ander de antwoorden opschrijft. Bij alle antwoorden is er een keuze uit drie mogelijkheden, die zowel in woorden als in pictogrammen in beeld zijn gebracht.

De resultaten van het interview worden eerst besproken met de geïnterviewde. Samen worden de aanbevelingen opgesteld, die in een rapport komen.

Van de interviewers wordt verwacht dat zij lid worden van de Belangenvereniging Onderling Sterk.

In totaal zijn 88 cliënten uit Spijkenisse, Oud Beijerland en Goes vragen gesteld over hun woonsituatie, contacten met anderen (zonder beperking), werk en dagbesteding, ontwikkelingsmogelijkheden, autonomie en welbevinden. In de regio Midden zijn inmiddels ook 36 cliënten geïnterviewd. De gegevens van deze interviews worden nog verwerkt en eind januari gepresenteerd. Cliënten uit Breda zullen in de loop van dit jaar geïnterviewd worden. De interviews uit Spijkenisse, Oud Beijerland en Goes zijn al wel verwerkt. Zij geven samen aan waarover cliënten wel en niet tevreden zijn en waar kansen voor verbetering liggen.

De interviews en de nabespreking hebben inzicht gegeven in de situatie van de cliënten van Zuidwester. Aan de orde kwamen de punten waar een aantal van hen wel of niet tevreden over is, op welke themagebieden verbeteringen wenselijk zijn en wat er precies nodig is om verbeteringen daadwerkelijk te realiseren. Conclusie is dat de cliënten van Zuidwester over het algemeen tevreden zijn. In het bijzonder geldt dat voor werk en dagbesteding en voor een groot deel voor de woonsituatie. Daarnaast liggen er op de volgende terreinen kansen om tot een (nog) betere kwaliteit van leven te komen voor cliënten van Zuidwester:

Zelf bepalen

Cliënten willen graag zelf kunnen kiezen. Maar om goede keuzes te kunnen maken, heb je duidelijke informatie nodig. Die informatie is voor de cliënten niet altijd duidelijk. Ze zijn ook niet altijd op de hoogte van hun mogelijkheden en weten onvoldoende over vertrouwenspersonen en de klachtencommissie.

Ontwikkeling/leren

Vaak zijn cliënten bang om fouten te maken. Bang zijn kan er voor zorgen dat cliënten geen nieuwe dingen leren. Immers, bij het leren van nieuwe dingen maak je sneller fouten.

Wonen (veiligheid en privacy)

Cliënten geven aan dat zij niet altijd zelf kunnen kiezen met wie zij wonen. Ze willen graag een plek waar ze ongestoord mensen kunnen ontvangen of spreken.

Ook komen anderen zonder te kloppen zo maar hun kamer binnen. Niet iedereen voelt zich veilig. Cliënten voelen zich thuis ook niet altijd prettig, omdat huisgenoten ze soms verdrietig, boos of bang maken.

Ook voelen ze zich soms eenzaam. Cliënten geven aan niet te weten wat zij moeten doen

bij inbraak of brand.

Vervolgens hebben de interviewers en de geïnterviewde cliënten van Zuidwester tijdens een nabespreking tips en oplossingen bedacht voor het verbeteren van de kwaliteit van bestaan van cliënten.

Het is de bedoeling dat de concrete aanbevelingen die het onderzoek 'Zeg het Ons!' heeft opgeleverd voldoende houvast geven om de kwaliteit van bestaan van mensen met een verstandelijke beperking daadwer-

kelijk te verbeteren, op een manier dat ze met hun eigen mogelijkheden kunnen participeren in de samenleving.

Als de interviews zijn afgesloten kan worden begonnen met de vervolgtrajecten (gezamenlijke initiatieven van Zuidwester, de mensen zelf en andere organisaties), die erop gericht zijn om binnen Zuidwester de geconstateerde knelpunten aan te pakken.

1e Meerpaal vakgroepdag 7 oktober 2008

Begin 2008 is er een meerjaren scholingsplan tot stand gebracht. Uiteindelijk blijkt dat het voor tal van onderwerpen, die te maken hebben met gezondheid en beweging van cliënten, erg belangrijk is om interdisciplinair samen te komen. De eerste interdisciplinaire bijeenkomst van de vakgroepdag was op 7 oktober jl.

De bijeenkomst werd gehouden in de Meerpaal van Middelharnis. Ed Klapwijk, Geneesheer en Judith de Bruijn, Leidinggevende behandeldienst Midden gaven een presentatie over "Zuidwester op koers" in het perspectief van de behandelaars. Het tweede gedeelte begon met een presentatie van de uitkomsten van het verbetertraject eten en drinken. Jan Kooyman en Esther Jacovic hebben dit project samen afgerond. "Het is succesvol verlopen, verteld Ed Klapwijk". Op basis van dit traject is er een implementatieplan gemaakt welke door het Management Team is aanvaard. Het implementatieplan is voor alle regio's en benadrukt bijvoorbeeld het belang van de inbreng van een diëtist. De eet- en drinkteams zijn een goed voorbeeld van projectmatige samenwerking tussen de verschillende disciplines en behandelaars. Het laatste plenaire onderwerp was het project "seksualiteit. Bij nader inzien zal er een nieuw projectplan worden opgestart, dat er voor zorgt dat, in de toekomst het beleid rondom seksualiteit beter bekend is bij de medewerkers en cliënten.

Alle deelnemers hebben deze dag als zeer zinvol ervaren. "Deze vakgroepdag smaakt dus naar meer" aldus Ed Klapwijk.

Primeur !

Trainers VRH: Lian Wierikx, Jeanne Adriaensens, Ingrid Koopman, Lisa van Antwerpen, Annerie v. Spithoven, Nancy van Brussel (en Goof Konings (niet op de foto) en de praktijkbeoordelaars: Therese Spaas, Wilmy Manders, Lenette van Randwijk (en Betty Jane Heeze (niet op de foto). Tevens op de foto: Ed Klapwijk, geneesheer, Rinus Vergouwen, docent verpleegkunde Zadkine Contract en Sylvia Verwijs, hoofd opleiding.

Door Gerdien Kik

Sylvia Verwijs, hoofd opleiding OCZ, maakte de redactie van de Spraakmaker er op attent dat november voor Zuidwester een belangrijke maand is. Op 5 november 2008 heeft het OCZ samen met de trainersgroep VRH het 5-jarig bestaan van het scholingstraject Voorbehouden en Risicovolle Handelingen gevierd. Dat is een goede tip geweest, want de resultaten mogen zeer zeker gevierd worden!

Nog even een oprisser!

Om ieders geheugen op te frissen zetten we alle punten nog eens even op een rijtje. Toenmalig regiomanager Midden, Leen van Westen, geeft in 2003 aan het OCZ de opdracht om intern scholing binnen Zuidwester te gaan verzorgen in het kader van de wet BIG. De wet BIG is vastgesteld om de cliënt te beschermen en de kwaliteit van werken in de zorg hoog te houden. In het kader van deze Wet BIG (Beroepen Individuele Gezondheidszorg) zal iedere medewerker die risicovolle handelingen moet uitvoeren, een bekwaamheidsverklaring bezitten. Begin 2006 was 80% van de aan-

gemelde medewerkers gecertificeerd voor de verplichte modules dat zijn ongeveer 1000 medewerkers!. Inmiddels is Zuidwester in 2007 begonnen met de hercertificering. Concreet betekent dit dat medewerkers hun kennis en vaardigheden up- to – date houden en zich periodiek opnieuw laten toetsen. Hierbij kun je denken aan toetsing van theoretische kennis, maar ook het toetsen van de praktische vaardigheden, zoals het toedienen van een klysma of injecteren. Eind 2008 hebben circa 700 medewerkers ook de hercertificering voor de verplichte modules behaald. Een compliment voor zowel de geslaagde medewerkers, als voor de trainers! Geneesheer Ed Klapwijk, onder wiens eindverantwoordelijkheid dit scholingstraject plaatsvindt, haakte hier in zijn "lustrum-toespraak" op in. Hij feliciteerde de aanwezige trainers en praktijkbeoordelaars dan ook vooral met het feit dat er niet alleen een scholing opgezet is, maar ook heel duidelijk geïmplementeerd is in de organisatie.

Bekwaamheidsverklaring

Als je bij de hercertificering de toetsen voldoende hebt afgerond, dan heb je recht op een verklaring her-certificering van het OCZ en vindt opnieuw registratie in het Perso-

neels Informatie Systeem (Beaufort) plaats. Je bent dan formeel weer bevoegd en bekwaam om de betreffende handelingen op je werkplek uit te voeren. De her-certificering is drie jaar geldig. "Via het secretariaat van het OCZ krijg je, als je gecertificeerd bent, automatisch een oproep om je kennis en vaardigheden te toetsen," zegt Sylvia. Wel blijven de leidinggevendenden/ teamleiders verantwoordelijk voor het actueel houden van de aanmeldingen voor scholing op basis van het werkplekhandboek. Zij dienen ieder half jaar te bepalen of handelingen nog noodzakelijk zijn op de betreffende woning, er nieuwe handelingen bij gekomen zijn en of er voldoende medewerkers voor geschoold zijn.

Gewoon hartstikke leuk!

Op de vraag waarom het zo belangrijk is dat kennis en vaardigheden van medewerkers up- to- date worden gehouden zegt Sylvia Verwijs het volgende: "Er zijn inzichten die veranderen in de wereld van zorg en dienstverlening, ook bij verpleeg-technische handelingen. Denk bijvoorbeeld aan het al dan niet vooraf ontsmetten van de huid bij het injecteren of de invoering van het baxteren

Curry met rijst

van medicijnen. Het is daarbij noodzakelijk te weten wat het beleid van de organisatie daarin is en het actuele protocol te kennen en te volgen. Dat is een van de redenen, waarom het heel belangrijk is dat we kennis en vaardigheden hoog houden om professioneel te kunnen blijven. Sommige kennis die je nodig hebt bij het uitoefenen van een functie zwakt soms wat af, en dan ga je op routine werken.

Bij het opdoen van nieuwe, frisse informatie onthoud je bepaalde handelingen en werkzaamheden, weer veel beter. Tevens is het kennen van de risico's bij onjuist handelen een belangrijk punt:

je voert niet alleen "het kunstje" uit, maar je weet ook (weer) waarom je de dingen doet zoals je ze doet! Tenslotte is het natuurlijk ook hartstikke leuk om met andere (collega-) medewerkers les te krijgen en zo van elkaar te leren."

Praktijktoetsing in simulatieomgeving.

Omdat het toetsen van de vaardigheden bij de cliënt op de werkplek veel organisatorische en praktische knelpunten opleverde, is het beleid op dit punt aangepast. Op 11 december 2008 zal – voor de eerste keer in Goes - er individueel getoetst worden in een simulatieomgeving. Regio Zuid heeft dus de primeur! Deze simulatieomgeving is een omgeving waarbij de cursist in een nagebootste "bijna" levensechte praktijk-situatie zal moeten handelen. De handeling wordt dan uitgevoerd op een oefenpop of fantoom. Tevens kan hij /zij bij de certificering op een "veilige" manier oefenen in deze omgeving. Dit vraagt creativiteit en stelt het empathisch vermogen van de cursist op de proef. Uiteraard ook die van de trainer/ praktijkbeoordelaar. "Het is belangrijk dat de cursist zich kan inleven en ook een prettige bejegening laat zien. Uiteindelijk staat de cliënt ook hier centraal".

Contact

Het OCZ is gevestigd op het terrein Hernesseroord in Middelharnis, in het hoofdgebouw Logboek. Hier bevinden zich ook de leslokalen waar de incompany opleiding SPW wordt verzorgd. Wil je meer informatie? Kijk dan op het intranet / bij- en nascholing of stuur een e-mail aan: ocz@zuidwester.org.

"Wie houdt er nu niet van lekker eten?"

Deze uitnodigende vraag wordt gesteld door mevrouw Van Winkelhof, de moeder van Jeroen van Winkelhof die aan het Marrewijkpad woont in Spijkenisse. "Ik ben op zoek naar enthousiaste vrijwilligers die het leuk vinden om in de woningen iets speciaals te koken. Denk hierbij aan gerechten die veel tijd of aandacht vragen, zoals een grote pan met erwtensoep, een lekkere curry of poffertjes. Samen met de begeleiding en cliënten maken we op de woning een gezellige sfeer tijdens de maaltijd. Dus ouders, broers, zussen, ooms en tantes, vindt u het leuk om te koken in één van de woningen, neem dan contact met mij op. Dit kan via het volgende mailadres: l.winkelhof1@kpnplanet.nl of via telefoonnummer: 0181 616032," aldus mevrouw Van Winkelhof.

Belangenbehartiging voor mensen met een verstandelijke beperking:

Van FvO naar Platform VG

Platform VG staat voor collectieve belangenbehartiging van mensen met een verstandelijke beperking en hun ouders/verwanten. De organisatie wil bevorderen dat mensen met een verstandelijke beperking welkom zijn in onze samenleving. Zij moeten op hun eigen manier kunnen leven en deelnemen aan de maatschappij. De belangenbehartiging gaat uit van de ervaringen van mensen met een beperking en die van hun ouders en verwanten. Keuzevrijheid op alle levensterreinen staat centraal. Platform VG werkt samen met andere landelijke organisaties die opkomen voor mensen met (andere) beperkingen. Bij Platform VG zijn organisaties aangesloten die (op verschillende manieren) actief zijn voor de belangen van mensen met een verstandelijke beperking en hun ouders/verwanten.

Vanaf juni zijn er weer een aantal diensten beschikbaar, zoals juridische dienstverlening. Ook zijn er beleidsmedewerkers in dienst gekomen, die met actuele zaken bezig zijn, zoals het inkomensonderzoek, de eigen bijdrage AWBZ, de veranderingen in de AWBZ, informatie rondom de ZZP's en indicatie, enzovoorts. Ook bij de politiek is Platform VG een begrip aan het worden én een gewaardeerde gesprekspartner. Meer informatie is te vinden op de website www.platformvg.nl.

Bedrijfsmaatschappelijk werk

Door Gerdien Kik

Soms doen zich in je privéleven of in je werksituatie problemen voor. Deze problemen kunnen negatieve effecten hebben op je persoonlijke welbevinden en een belemmering vormen in je functioneren. Binnen Zuidwester bestaat de mogelijkheid om bij bepaalde problemen het bedrijfsmaatschappelijk werk in te schakelen.

Wat is bedrijfsmaatschappelijk werk precies?

Bedrijfsmaatschappelijk werk (BMW) is erop gericht om medewerkers en leidinggevenden te begeleiden bij knelpunten in de arbeidssituatie of privé-situaties die hun uitwerking hebben op de werksituatie. Zonodig worden er andere disciplines ingeschakeld. Het BMW vindt plaats onder geheimhouding en is toegankelijk voor alle medewerkers. Preventief draagt het bij aan het verbeteren van de arbeidsverhoudingen en arbeidsomstandigheden van de medewerker.

Wanneer kun je een beroep doen op het BMW?

BMW kan bij diverse omstandigheden worden ingeschakeld. Denk bijvoorbeeld aan

conflictsituaties; spanningen in de relatie met collega's, de leidinggevende of ondergeschikten; gebrek aan motivatie; ervaring van over- of onderbelasting in het werk; onzekerheid over het voortbestaan van werk of functie; ingrijpende gebeurtenissen in de werksituatie; agressie en geweldervaringen; discriminatie, pesten of (seksuele) intimidatie; persoonlijke problematiek in de privé-situatie als gevolg van relatieproblemen, scheiding en dergelijke.

Bedrijfsmaatschappelijk medewerker Zuidwester

BMW is er voor alle medewerkers die bij Zuidwester werkzaam zijn. Alle medewerkers en leidinggevenden kunnen een beroep doen op Marian Beijer. Zij werkt al 29 jaar voor Zuidwester en kent de organisatie erg goed. "Bedrijfsmaatschappelijk werk biedt (meestal) geen pasklare oplossing", zegt Marian. "Door het probleem te verhelderen en inzicht te krijgen in de achtergronden en oorzaken is het mogelijk het probleem te ontrafelen en eventueel de beïnvloedingsmogelijkheden aan te geven én alternatieven aan te dragen."

Vertrouwenspersoon voor medewerkers

Marian Beijer is ook de vertrouwenspersoon binnen Zuidwester. Zij is aanspreekpunt voor medewerkers in de organisatie. In welke gevallen kan men een beroep doen op de vertrouwenspersoon? Dat is per situatie verschillend. In eerste instantie kun je terecht met vragen op het gebied van ongewenste intimiteiten in de werksituatie. Ook kun je Marian vragen stellen over bijvoorbeeld lijfelijk geweld (agressie), pesterijen in je werk of samenwerkingsproblemen. Kortom: bij Marian kun je met vragen terecht die je niet (of moeilijk) op de werkvloer kan of durft te bespreken.

Vertrouwenspersoon voor cliënten

Als vertrouwenspersoon voor cliënten kan Marian worden geraadpleegd bij ongewenste intimiteiten, bij mishandeling of problemen met huisgenoten bij het samenwonen. Ook kun je met Marian praten als er sprake is van onderling pesten.

Belangrijk om te weten

De bedrijfsmaatschappelijk werker, Marian Beijer, is in dienst van Zuidwester. Zij heeft zich gespecialiseerd in psychosociale begeleiding en advisering binnen bedrijven. Hierdoor is zij heel goed in staat een onafhankelijke positie in te nemen en deskundige hulp te verlenen.

Alle gesprekken zijn vertrouwelijk. De bedrijfsmaatschappelijk werker heeft een beroepsgeheim.

Medewerkers kunnen op vrijwillige basis gebruik maken van de diensten van het bedrijfsmaatschappelijk werk, maar het is niet vrijblijvend. Voor het vinden van een oplossing is ook een actieve inzet van de medewerker onontbeerlijk.

Contactgegevens

Marian Beijer houdt elke maandag tot en met donderdag telefonisch spreekuur van 8.30 tot 9.30 uur. Haar telefoonnummer is 06 250 915 46. In dringende gevallen kan men ook een boodschap inspreken. Een afspraak kun je zelf maken, maar kan ook lopen via de teamleider, leidinggevende of bedrijfsarts.

Uitgesproken Corry van 't Zelfde

Een pelgrimstocht naar Santiago de Compostella

Door Gerdien Kik

'Hoe sterk is de eenzame fietser die krom gebogen over zijn stuur tegen de wind, zichzelf een weg baant?' Wie kent niet de eerste zin uit dit beroemde nummer van Boudewijn de Groot. Corry van 't Zelfde, vrijwilligerscoördinator regio Midden, kent het nummer uit haar hoofd. Tijdens een prachtige maar zeer inspannende reis op de fiets naar Santiago De Compostela, zat dit liedje dan ook regelmatig in haar hoofd. Samen met haar kijk ik terug op deze geslaagde reis.

Santiago de Compostela is een bedevaartsplaats en is minstens zo populair als Rome en Jeruzalem. Duizenden pelgrims hebben inmiddels een bedevaart naar Santiago volbracht en dat is geen geringe prestatie. Vanuit Nederland is de tocht, afhankelijk van de gekozen route wel twee- tot drieduizend kilometer lang. Petje af dus voor pelgrim Corry en haar man Kees. "In het jaar 2006 was ik samen met mijn man 100 jaar oud. Wij vonden dit een goede reden om eens iets anders te willen doen. Maar ook omdat we een hele sportieve vakantie wilden beleven. Daarnaast zou het heel leuk zijn om mensen te ontmoeten die hetzelfde doel voor ogen hadden. In het kort zijn dat de beweegredenen geweest om aan deze reis te beginnen," aldus Corry.

Doorzetten

Op woensdag 17 mei 2006 gaat na een aantal maanden van voorbereiding de reis echt van start. De eerste 10 dagen zijn best een beproeving. Het regent dan de hele dag en het waait stormachtig. "Het liedje van Boudewijn de Groot zat toen veel in mijn hoofd," zegt Corry. "Toch heb ik nooit gedacht er mee te stoppen, maar ik begrijp dat sommige mensen pas bij de plaats Tours beginnen. Vanaf Tours begint de mooie route door Frankrijk. Het weer wordt vanaf dat punt vaak ook steeds beter en beter."

Slapen met 34 verschillende mensen

Op de reis heeft Corry heel veel vriendelijke en sportieve mensen ontmoet. "Iedereen was aardig en elke nacht hadden we een plaats om te slapen. We bleven wel altijd op de route die we hadden uitgestippeld. Onze bagage bestond uit wat er in onze fietstassen paste. Je komt er dan achter dat je eigenlijk niet zo heel veel nodig hebt". In Spanje hebben Corry en haar man een keer met 34 mensen op een slaapzaal geslapen. "Dat is ook echt een belevenis. Mijn man vond dat niet zo erg geslaagd, maar als je moe bent, slaap je uiteindelijk overal." "De natuur is prachtig en op sommige momenten, als je daar in de ongereptheid van de natuur fietst, voel je je enorm nietig en ook enorm vrij en gelukkig. Je gedachten zijn alleen maar bij

het behalen van het einddoel. Daar denk je aan en dat is ook je drijfveer. Dat is ook een stukje bezinning geweest. Ook besef je dan dat er veel meer is in het leven. Nu denk je vaak alleen maar aan je werk en alle materiele zaken. Als je met een hoger doel bezig bent besef je dat er gewoon veel meer is. Je bent zo puur en gedreven bezig. Daar wordt je geestelijk alleen maar sterker van. We hebben de tocht in 29 dagen afgerond, dat is totaal 2570 kilometer. Na deze geweldige inspanning kwamen we als echte pelgrims aan bij de Kathedraal van Santiago de Compostela."

Doe wat je wilt, nu kan het nog

Corry wil haar collega's van Zuidwester toch nog iets meegeven: "Toen de kinderen de deur uitgingen dachten mijn man en ik vaak na over een reis op de fiets. Toen dachten we, nu we nog in goede conditie zijn, kunnen we dit nog doen. Vaak hoor je dan van die mensen die zeggen 'als ik niet meer werk dan.....ga ik iets heel bijzonders doen'. Hoe vaak komt het dan voor dat er dan dus eigenlijk niets meer gebeurt, door wellicht ziekte of iets dergelijks? Maar wanneer je de kans hebt is het eigenlijk zonde als je het niet doet!! Mijn motto is dan ook 'onderneem de dingen die je nog wilt doen.' Doe het gewoon!"

Spraakzaam

Dakkapel

Ergens in mijn vroege jeugd jaren is ooit van bovenaf een soort van virtuele trechter in mijn fontanelletje geschroefd. Via die trechter krijg ik allerlei invallen binnen. Over het algemeen zijn deze van komische aard, waar de mensheid niet zo veel aan heeft. Hooguit kan er weer even relativerend gelachen worden. Het is slechts zelden dat ik zelf iets bedenkt. Van mezelf ben ik ook niet zo leuk. Bleek ook uit mijn assessment: 'geen vrolijke man', dus op zich was ik altijd wel blij met die invallen.

Echter, in tijden van grote problemen in mijn omgeving krijg ik ook allerlei 'analyses' en 'mogelijke oplossingen' naar binnen geworpen. Ik ervaar dat doorgaans niet als hinderlijk. In tegendeel; mijn hersenen gaan daar altijd heel enthousiast mee aan de slag en eenmaal op gang, zijn ze ook niet meer te stoppen. Dat proces kan des ochtends al om een uur of vijf aanvangen en is lastig om te buigen naar een relaxte 'alpha-toestand'.

Nu ben ik sinds kort aan het studeren ("het zal tijd worden" hoor ik menig een al denken) en het tot mij nemen van containers aan informatie over 'management en organisatie' gooit het denken helemaal in de hoogste versnelling. Zelfs met een flink glas wodka krijg ik de boel boven niet meer plat (al verhindert mij dat niet om het te blijven proberen).

In het holst van de nacht kan ik urenlang verbaalslagen maken naar mijn werk, voer complete monologen naar collega's en verbeeld mij soms onze Zuidwesterwereld een ander aanzien te kunnen geven. Tot zover het positieve nieuws.

Inmiddels hebben meerderen de weg naar de trechter gevonden en wordt er van alles ingekieperd. Veel zaken waar ik geen oplossingen voor binnenkrijg; daar moet ik kennelijk zelf wat voor bedenken. Als me op zo'n moment niet snel iets te binnen schiet, begint een gevoel van onbehagen te knagen.

Nog lastiger wordt het als je de oplossing eindelijk hebt, maar het ontbreekt je aan de tijd of de middelen om het uit te kunnen voeren. In managementtermen praat je dan over een gebrek aan 'regelruimte'. Dan kan oplossend vermogen omslaan in tobben. En als er ergens bakken energie in gaat zitten, dan is het wel in tobben. Dodelijk vermoeiend. Dus ik dacht: "ik moet van die trechter af". Ik ben wat rond gaan googlen en sinds enige weken heb ik een 'plat dakkie'. Dat vinden ze boven niet leuk. Kennelijk geen uitlaatklep meer. Uit frustratie heeft er één met een hamer een flinke klap op dat dakkie gegeven. Gelijk een gat er in. Toen ben ik even gaan liggen.

Ik probeer nu een dakkapel uit, maar ik kreeg laatst het raam niet dicht. Waaide ineens dit stukje naar binnen. Vier uur 's nachts. En ik lag net te dromen. Over een lange weg.

Ad van der Leeden.

De dames van de dagbesteding Walk inn Goes wilden graag op de foto.

Uitgelezen

25.03 119 1
Vanzelfsprekend?

Bejegening en de zorg aan mensen met verstandelijke beperkingen.
ter Haar en S. Overbeek
uit Garant 978 90 441 2216 9

Goede bejegening is een onmisbare voorwaarde voor een goed bestaan van mensen met verstandelijke beperkingen.
Goede bejegening is respectvol.
Mensen worden als individu benaderd, niet als lid van een groep.
Het lijkt vanzelfsprekend dat er met respect en op basis van gelijkwaardigheid met mensen met verstandelijke beperkingen wordt omgegaan.
In de praktijk blijkt dat echter niet zo makkelijk.
De bejegening van mensen met verstandelijke beperkingen staat in dit boek centraal

Kunstwerk

Titel: Ballonnen
Kunstenaar: Manon de Graaff
Atelier: De Kwast

Adressen Zuidwester

Postadres:
Stichting Zuidwester
Postbus 16
3240 AA Middelharnis

Terrein Hernesseroord
Oosthavendijk 30
3241 LK Middelharnis
0187 - 89 88 88

Raad van Bestuur en staf
Industriestraat 8
3281 LB Numansdorp
0187 - 89 87 05

Regio Zuid
Postbus 2202
4460 ME Goes.
's-Heerhensdrikskinderenstraat 42
4461 BW Goes
0113 - 24 68 00

Regio Midden
Zernikeweg 1
3241 MG Middelharnis
0187-47 12 22

Regio Noord
Locatie Oud-Beijerland
Van Schendelstraat 9
3261 SJ Oud-Beijerland
0186 - 64 57 00

Locatie Spijkenisse
P.J. Blikstraat 1-3
3201 PL Spijkenisse
0181 - 60 16 00

Locatie Hellevoetsluis
Schoolstraat 14
3224 AM Hellevoetsluis
0181 - 39 29 19

Project West-Brabant
Meerten Verhoffstraat 19 - 27
4811 AR Breda
076 - 52 58 540

Zuidwester voor Werk
Bezoekadres:
Oosthavendijk 30, 3241 LK Middelharnis
Postadres:
Postbus 16, 3240 AA Middelharnis
Telefoon : 0187 - 89 87 95
Fax : 0187 - 89 88 89
zuidwestervoorwerk@zuidwester.org
www.zuidwestervoorwerk.nl

Commissies:

Centrale cliëntenraad
Dhr. J. Hamelink (voorzitter)
Dhr. A. van Vliet (secretaris)
Dhr. A.M.M. Heijboer
Dhr. L. van Winkelhof
Dhr. J. Smits
Dhr. J.J.J.de Jong
Correspondentieadres:
Hohorst 52
2678 DD De Lier
e-mail: avanvliet@caiway.nl

Ondernemingsraad
Dhr. A. van Dijk (voorzitter)
Dhr. R. Koopman (secretaris)
Mevr. B.Muller (ambtelijk secretaris)
Mevr. M. Nobel
Mevr. A. Boezaard
Mevr. E. de Gelder
Dhr. J. van Hassent
Mevr. I. Verrijp
Dhr. R. Weezenpoel
Mevr. P. van Dalen
Mevr. E. Kamps
Correspondentieadres:
Postbus 16
3240 AA Middelharnis
e-mail: or.middelharnis@zuidwester.org / orzuidwester@hetnet.nl

Klachtencommissie cliënten:
Dhr. Mr. C.N. Schuring (voorzitter)
Dhr. A. van Vliet (secretaris)
Mevr. M. Hofstra
Mevr. M. Verolme
mevr. S. Kamp
Dhr. E. Klapwijk
Mevr. I. Koole (ambtelijk secretaris)
Correspondentieadres:
Klachtencommissie
Postbus 16
3240 AA Middelharnis
e-mail: klachtencie.bewoners@zuidwester.org

Commissie ongewenste intimiteiten
Mevr. G. Maas - Van der Valk
Mevr. P.A.M. van Bavel
Dhr. G.J. de Wit
Mevr. M.W.G. Beijer
Dhr. Mr. G.J. Helmig
Mevr. I. Mijns
Correspondentieadres:
Commissie ongewenste intimiteiten
Postbus 16
3240 AA Middelharnis

Vertrouwensarts
Mevr. G. Maas - Van der Valk
Bereikbaar tussen 10.00 - 12.00 uur
Telefoonnummer 0187-611972